

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221202683
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1221202683.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a členov senátu JUDr. Magdalény Florekovej a JUDr. Romana Huszára žalobcu: SLOVNAFT, a.s., so sídlom Vlčie hrdlo 1, Bratislava, IČO: 31 322 832, zastúpeného advokátom JUDr. Ľubošom Noskovičom, advokátom so sídlom Konventná 5, Bratislava, proti žalovanému: NFA Holding, a.s., so sídlom Doudlebská 1699/5, 14000 Praha 4, Česká republika, IČO: 24 742 635, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 49C/37/2021 - 314 zo dňa 11. júna 2021 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek scudzovania, zaťažovania a nakladania so spoluvlastníckym podielom v rozsahu 1/1 k nehnuteľnostiam v petite návrhu bližšie špecifikovaných vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia, a to až do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti evidovanej pod evidenčným číslom spisu Rvp 112/2020. Zároveň rozhodol, že žalovanému sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

1.1. Vychádzal z tvrdení žalobcu, že podal na Ústavný súd Slovenskej republiky ústavnú sťažnosť voči rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11C/129/2016-451 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 8Co/230/2017/554 v nadväznosti na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.10.2019 sp. zn. 1Cdo 68/2019, ktoré sa týkajú určenia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam z dôvodu, že súdy rozhodovali na základe už prekonaných a v súčasnosti navyiac aj ústavne neudržateľných právnych názorov. Žalovaný sa pokúša o predaj dotknutých nehnuteľností na ktorých dochádza k spracovávaniu ropy, k výrobe pohonných látok a k ďalšiemu nakladaniu s nebezpečnými látkami a zároveň sú čiastočne zastavané stavbami vo vlastníctve žalobcu.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2, § 326 ods. 1, 2, § 327, § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. §

1.3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobcom podaná ústavná sťažnosť sama o sebe nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Podanie ústavnej sťažnosti v danom prípade nemá vplyv na súčasné postavenie vlastníka predmetných nehnuteľností, s ktorým sú spojené vlastnícke práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka, a to vec držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Je potrebné poukázať, že pri nariadení neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. c) C.s.p., ktorým sa strane ukladá, aby nenakladala s nehnuteľnosťou, dochádza k zásahu do základných práv povinnej osoby, najmä do základného (ústavou) garantovaného práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 Ústavy SR a základného práva na ochranu majetku, preto akýkoľvek zásah do právnej sféry povinnej osoby musí byť legitímny a zároveň v súlade s princípom proporcionality. Právne účinky neodkladného opatrenia teda nemôžu obmedziť povinnú osobu neprimeraným spôsobom

a nad nevyhnutný rozsah. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že jeho právne postavenie vo vzťahu k nehnuteľnostiam je neisté, keďže mal za to, že otázka určenia vlastníckeho práva bola podrobená rozsiahlemu dokazovaniu v rámci konania na súde prvej inštancie ako aj konaniu na odvolacom a dovolacom súde, v ktorých bolo právoplatným a vykonateľným rozhodnutím určené vlastnícke právo žalovaného k predmetným nehnuteľnostiam. Pri nastolenej problematike súboru práv a povinností žalobcu, ktoré mu vyplývajú zo zákona o kritickej infraštruktúre, zákona o hospodárskej mobilizácii, zákona o obrane a zákona o núdzových zásobách, pri ktorých žalobca poukázal na žiaducu stabilitu vlastníckych vzťahov, nie je možné uvažovať o zákonných dôvodoch pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca, bez ohľadu na realizáciu všetkých oprávnení, ktoré žalovanému vyplývajú z jeho vlastníckeho práva, môže vykonávať svoje práva a povinnosti, keďže je zároveň oprávnenou osobou z vecného bremena viaznuceho na dotknutých nehnuteľnostiach. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX z časti "C" vyplýva, že vecné bremeno žalobcu spočíva v povinnosti vlastníka pozemkov p.č. XXXXX/XXX a XXXXX/XXX strpieť uplatňovanie práv prevádzkovateľa ropovodu TRANSPETROL, a.s. v rozsahu podľa geometrického plánu v súlade so zákonom NR SR č. 656/2004 Z.z. o energetike a zmene niektorých zákonov a vecné bremeno v zmysle § 96 ods. 4, 5 zákona NR SR č. 251/2012 Z. z. o energetike, povinnosť strpieť uplatňovanie práv prevádzkovateľa potrubia stanovených zákonom podľa § 11 ods. 1 zákona o energetike, na priznanie práva chôdze, jazdy, prevádzky, opráv a údržby potrubia s prevádzkovým príslušenstvom SLOVNAFT a.s.. Vecné bremeno žalobcu vzniklo zo zákona (§ 151o ods.1 Občianskeho zákonníka) a ako zákonné vecné bremeno má verejnoprávnu povahu, nakoľko obmedzuje vlastnícke právo vo verejnom záujme. Z uvedeného dôvodu je žalobcova obava z konania žalovaného, ktoré by smerovalo k nemožnosti reálneho užívania vecného bremena zbytočná. Pri argumentácii žalobcu, že neodkladné opatrenie je potrebné aj pre elimináciu budúceho rozporu zásady nemo plus iuris contra dobromyseľnosť nadobúdateľa pri scudzení dotknutých nehnuteľností na tretiu osobu, súd nemal za osvedčené dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia vychádzajúc tak z citovaného aktuálneho uznesenia veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.4.2011 sp. zn. 1VObdo/2/2020 ako aj skutočnosti, že na výpise z listu vlastníctva č. 9157 je v časti poznámky poznamenané vedenie súdneho konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky na základe ústavnej sťažnosti zo dňa 14.01.2020 k pozemkom reg. C KN parc. č. XXXXX/XXX a XXXXX/XXX, k.ú. Ružinov, X.-XXX/XXXX, čo samo o sebe má ochrannú funkciu proti platnému scudzeniu predmetných nehnuteľností. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, nakoľko v kontexte požadovanej procesnej ochrany žalobca nedostatočne osvedčil tie skutočnosti, ktoré by odôvodnili potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, označenými v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, ale keďže mu žiadne trovy v konaní nevznikli a ani vzniknúť nemohli (nebol mu ani doručený návrh), súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil, jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100% a to z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.). Poukázal na odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktorý podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu nedostatočného osvedčenia skutočností, ktoré by odôvodnili potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a v zásade z dvoch dôvodov: a) poznámka o prebiehajúcim konaní na Ústavnom súde SR zapísaná na LV č. XXXX; b) existencia zákonných vecných bremien viaznucich na spornom pozemku, ktoré bez ohľadu na dispozície s pozemkom umožnia žalobcovi sporný pozemok využívať pre jeho činnosť.

2.1. V prípade prevodu vlastníctva k dotknutým pozemkom žalovaným na ďalšiu osobu by poznámka o vedenom konaní na Ústavnom súde SR nemala účinok podľa ustanovenia § 228 ods. 2 C.s.p.. Predmetom konania o ústavnej sťažnosti nie je určenie vlastníckeho práva; spornou otázkou, ktorú má vyriešiť Ústavný súd totiž nie je otázka, kto má byť vlastníkom sporného pozemku. Hoci bude mať rozhodnutie Ústavného súdu v konečnom dôsledku vplyv aj na túto otázku, Ústavný súd svojim nálezhom odpovie na inú otázku, konkrétne, či všeobecné súdy svojim konaním a rozhodnutiami porušili základné práva a slobody žalobcu. V dôsledku uvedeného mal žalobca za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., a to, že v predmetnej situácii nedochádza k ohrozeniu postavenia žalobcu, ktoré by vyžadovalo dočasnú úpravu pomerov medzi stranami. Samotná existencia poznámky teda nie je spôsobilá mať za

následok neplatnosť prípadného právneho úkonu. Takýto následok je možné vyvodzovať len v prípade prebiehajúceho určovacího súdneho konania alebo v spojení s nariadeným neodkladným opatrením, ktoré však súd prvej inštancie odmietol nariadiť.

2.2. K zákonným vecným bremenám a k odôvodneniu súdu prvej inštancie uviedol, že dotknuté zákonné vecné bremeno predstavuje zákonné obmedzenie vlastníka nehnuteľností, nie však záruku jeho nerušeného užívania. Na rozdiel od konštatovania súdu prvej inštancie, podľa ktorého neexistuje žiadna obava týkajúca sa užívania dotknutých pozemkov, žalovaný podal na Okresnom úrade Bratislava, katastrálny odbor, návrh na výmaz predmetného zákonného vecného bremena. Uvedené preukazuje enormné snahy žalovaného predať dotknuté pozemky ešte pred vyriešením vlastníckych sporov medzi žalobcom a žalovaným, a to aj predovšetkým tzv. čisté, bez evidencie zákonných vecných bremien v prospech žalobcu, čo by malo za následok prinajmenšom ohrozenie práv žalobcu, keď je v danom prípade nanajvýš otázna aplikácia „straty“ dobromyseľnosti ďalšieho nadobúdateľa prostredníctvom predmetnej poznámky o vedení konania na Ústavnom súde SR. Nadobudnutím dotknutých pozemkov treťou osobou by tak jednoznačne došlo v zmysle vyššie uvedeného k ohrozeniu výsledkov ústavného preskúmania nadobúdacieho titulu žalovaného, ktorého ochranu sa nariadením neodkladného opatrenia snaží zabezpečiť žalobca. Až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o podanej ústavnej sťažnosti preto aj naďalej existuje potreba neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcom a žalovaným, a to uložením povinnosti žalovanému, aby s dotknutými nehnuteľnosťami nenakladal. V dôsledku uvedeného máme za to, že súd prvej inštancie aj v otázke zákonných vecných bremien viaznucich na dotknutých pozemkoch dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., a to, že v predmetnej situácii nedochádza k ohrozeniu postavenia žalobcu, ktoré by vyžadovalo dočasnú úpravu pomerov medzi stranami.

2.3. Záverom vo svojom odvolaní uviedol, že potreba dočasnej úpravy pomerov medzi stranami v dôsledku snahy žalovaného o predaj dotknutých pozemkov bola súdu prvej inštancie preukázaná aj osobitnou povahou dotknutých pozemkov.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379, 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

5. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5.1. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5.2. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala

5.3. Podľa § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

5.4. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

5.5. Podľa § 330 ods. 1 C.s.p. súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

6. Žalobca sa domáhal nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa akéhokoľvek scudzovania, zaťažovania a nakladania s nehnuteľnosťami vrátane ich prevodu, zaťaženia v prospech inej osoby, zriadenia práva zodpovedajúceho vecnému bremenu alebo akéhokoľvek iného zaťaženia, a to až do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti evidovanej pod evidenčným číslom spisu J. XXX/XXXX.

7. Zákaz disponovania s vecami alebo právami nimi, resp. uloženie povinnosti niečo vykonať, niečoho sa zdržať je zásahom do vlastníckeho práva, ako aj do iných ústavne zaručených práv a preto má svoje ústavné a zákonné limity. Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere. Toto ústavou zaručené právo sa musí rešpektovať aj pri nariaďovaní neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) C.s.p. a z tohto dôvodu je potrebné pred nariadením neodkladného opatrenia venovať zvýšenú pozornosť tomu, či nariadením neodkladného opatrenia nedochádza zásahu do vlastníckych práv žalovaného nad nevyhnutnú mieru.

8. V prejednávanej veci je nesporné, že o vlastníckom práve žalovaného k nehnuteľnostiam bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11C/129/2016-451, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č.k. 8Co/230/2017-554 dňa 14.12.2018.

Dovolanie spoločnosti SLOVNAFT, a.s. (v týchto súdnych konaniach v postavení žalovaného) bolo Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/68/2019 zo dňa 30.10.2019 odmietnuté. Subjektívna záväznosť rozsudku Okresného súdu Bratislava I v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava v zmysle § 228 ods. 1 C.s.p. má za následok, že tento je záväzný pre strany sporu (tieto sú totožné aj v konaní o nariadení neodkladného opatrenia) a na jeho základe došlo v zmysle § 34 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) záznamom k zápisu vlastníckeho práva žalovaného v katastri nehnuteľnosti. Žalobca v odvolaní poukazuje na enormné snahy žalovaného predať dotknuté pozemky ešte pred vyriešením vlastníckych sporov medzi žalobcom a žalovaným, s tvrdením ktorým nemožno súhlasiť, keďže spor o vlastníctvo nehnuteľnosti je právoplatne vyriešený. Samotná skutočnosť, že žalobca SLOVNAFT, a.s., nesúhlasí s vyššie uvedenými právoplatnými a záväznými rozhodnutiami Okresného súdu Bratislava II, Krajského súdu Bratislava a Najvyššieho súdu SR voči ktorým rozhodnutiam podal ústavnú sťažnosť, nemá žiadny vplyv na súčasné postavenie žalovaného ako vlastníka predmetných nehnuteľností a ako taká nie je, a ani nemôže byť dôvodom na obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného, ktorým je právo ovládať vec, najmä ju držať, užívať, požívať a nakladať s ňou vlastnou mocou. Ak vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že právne postavenie žalobcu vo vzťahu k nehnuteľnostiam nie je neisté a že navrhovaným neodkladným opatrením by došlo k nelegitímnemu zásahu do právnej sféry žalovaného ako vlastníka nehnuteľnosti, ktoré by nebolo súlade s princípom proporcionality a došlo by k obmedzeniu jeho vlastníckych práv neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (pozri odsek 13. napadnutého uznesenia, resp. odsek 1.3. uznesenia odvolacieho súdu) jeho záverom nie je čo vytknúť. Odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že v kontexte požadovanej procesnej ochrany navrhovaným neodkladným opatrením žalobca nedostatočne osvedčil tie skutočnosti, ktoré by odôvodnili potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, ktorá skutočnosť bola základným dôvodom pre zamietnutie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Žalobca v odvolaní argumentuje, že „Predmetom konania o ústavnej sťažnosti nie je určenie vlastníckeho práva; spornou otázkou, ktorú má vyriešiť Ústavný súd totiž nie je otázka, kto má byť vlastníkom sporného pozemku. Hoci bude mať rozhodnutie Ústavného súdu v konečnom dôsledku vplyv aj na túto otázku, Ústavný súd svojim nálezom odpovie na inú otázku, konkrétne, či všeobecné súdy svojim konaním a rozhodnutiami porušili základné práva a slobody žalobcu“, s argumentáciou ktorou odvolací súd úplne súhlasí.

9.1. Neodkladné opatrenie možno nariadiť len ak je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej, alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia, teda taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje dočasnú a rýchlu súdnu ochranu. Neodkladné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je predmetom konania o žalobe vo veci samej. Opodstatnenosť neodkladného opatrenia je priamo závislá od skutočnosti, či vzťah, ktorý sa upraví neodkladným opatrením, bude vyriešený konečným rozhodnutím, vydaným na základe žaloby. Ak by takáto spojitosť absentovala, nie je daný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia.

9.2. Odvolací súd vychádzajúc z vyššie uvedených téz konštatuje absenciu vecnej súvislosti medzi požadovaným neodkladným opatrením, ktoré musí mať povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý by mal byť riadne uplatnený žalobou. Navrhované neodkladné opatrenie nesleduje ochranu hmotnoprávnemu nároku uplatneného žalobou, ale jeho nariadenie má byť obmedzené do skončenia konania vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, čím však nie je daná vecná súvislosť medzi neodkladným opatrením a ochranou hmotnoprávnemu nároku. V konaní o ústavnej sťažnosti nemôže dôjsť k vydaniu vykonateľného rozhodnutia - exekučného titulu, na podklade ktorého by bolo možné viesť exekúciu proti žalovanému, ktorej úspešnosť by sa mohla zaručiť nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia. Rozhodnutie o ústavnej sťažnosti teda nemá absolútne žiaden dopad na právne pomery, ktorých úpravy sa žalobca výkonom neodkladného opatrenia domáha, v dôsledku čoho odvolacia námietka žalobcu potvrdzuje procesnú neprípustnosť využitia mimoriadneho zabezpečovacieho prostriedku akým neodkladné opatrenie rozhodne je.

10. Žalobca založil svoje odvolanie aj na tvrdení, že nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že existencia zákonných vecných bremien viaznucich na spornom pozemku umožnia žalobcovi sporný pozemok využívať pre jeho činnosť.

10.1. Primárnym dôvodom pre zamietnutie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca bola skutočnosť (pozri odsek 13. napadnutého uznesenia, resp. odsek 1.3. uznesenia odvolacieho súdu), že žalobcom podaná ústavná sťažnosť sama o sebe nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže nemá vplyv na súčasné postavenie vlastníka predmetných nehnuteľností čím žalobca nedostatočne osvedčil tie skutočnosti, ktoré by odôvodnili potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobcom označené odvolacie dôvody (pozri odsek 2.2.) boli súdom prvej inštancie uvedené ako podporné dôvody pre zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na ktorých rozhodnutie súdu prvej inštancie založené nebolo a preto nie je potrebné sa v odvolacom konaní týmito námietkami žalobcu bližšie nezoberať, keďže nie sú spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

11. Nad rámec svojho rozhodnutia odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že v zmysle § 186 ods. C.s.p. mu je zo svojej činnosti známe, že Ústavný súd SR dňa 19.7.2021 rozhodol o ústavnej sťažnosti žalobcu (č. Rvp 112/2020) a to v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 372/2021 a to tak, že ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti SLOVNAFT., a. s. proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Cdo 68/2019 z 30. októbra 2019 v spojení s rozsudkami Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Co 230/2017-554 zo 16. októbra 2018 a Okresného súdu Bratislava II č. k. 11 C 129/2016-451 z 30. mája 2017 odmietol.

12. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ktorým návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, preto by mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, bola v konaní pasívna a podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. (Pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018). Vzhľadom na uvedené, keďže z obsahu vyplýva, že žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovaný nemá voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania a preto už o výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. nebude potrebné rozhodnúť súdom prvej inštancie.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).